

Fredagen den 19 oktober

Platt fall för JO i Lund

Förra veckans extra kommunfullmäktige, då en rad bordlagda motioner behandlades, fick en hetsig upptakt. Det var Ebba Lyttkens (fp) motion om inrättande av kommunal JO, som tände sinnen.

Ebba Lyttkens tyckte, och däri instämde de flesta, att den enskilde inviden ofta känner sig maktlös gentemot byråkratin och makthavarna. Men hennes förslag till lösning, nämligen att tillsätta en tjänsteman med juridisk utbildning som skall tillvarata medborgarnas intressen, föll inte i godan jord annat än bland miljöpartister.

Bodil Hansson (vpk) ansåg att en sådan "superpappa" skulle invagga folk i falsk trygghet. Sten Norin (s) tyckte att det bara var ett sätt att ge arbete åt ännu en jurist, och Tarcisio Bommarco (vpk) krävde i stället en demokratisering av den svenska förvaltningen, vars alltför stora självständighet förhindrar insyn. Kommunstyrelsen själv motiverade sitt avslag med att kommunens informationsverksamhet var föremål för översyn och att kommundelsnämndskommittén delvis arbetade med hithörande problem.

Snäll tjänsteman

Egentligen gick Ebba Lyttkens

ut med falsk varubeteckning när hon talade om "kommunal JO". Justitieombudsmännen på rikspLANET är ju utsedda av riksdagen för att kontrollera förvaltningen och vara klagomur för allmänheten. Riks-JO kan låta åtala eller på annat sätt inskrida mot tjänstebrott, men folkpartiet vill bara ha en snäll tjänsteman som utan att bråka ska lösa människors praktiska problem. Denna "goda cigarr", som någon uttryckte det, lär vara svår att finna. Då är det nog säkrare att gå till pressen eller någon lokalpolitiker.

Ett positivt resultat av debatten kunde ändå bli att kommunens rekonstruerade informations-tjänst åläggs uppgiften att i välvillig anda hjälpa enskilda som blivit dåligt behandlade av tjänstemän. Till detta behövs inga jurister, det räcker med gott omdöme. När det gäller besvär och dylikt åligger det ju förvaltningarna att själva svara för informationen.

FH

Tjuvåkande krögare?

—Det här är inte klokt. Jag undrar vad detta kostar staten i skattemedel...

Den som på detta sätt bekymrar sig över skattebetalarnas svåra situation är Kronprinsens krögare Lars Danred. Han gör det i Sydsvenskan tisdagen den 16 oktober, där det skildras hur Danred på pingstafton kastades av nattåget mellan Stockholm och Lund. På åget hade nämligen krögaren förlorat sin plånbok, som bl a innehöll både legitimation och färdbiljett.

En besvärlig situation — särskilt när man får en nitisk och fullständigt obarmhärtig tågmästare på halsen. Denna satte nämligen ingen tilltro till Danreds berättelse, utan kallade på polis. Och ibland när polisen kommer sätts rättvisans gigantiska kvarnhjul i rörelse. Så skedde i det här fallet — det blev polisutredning och misstanke om bedrägligt beteende, berättar Sydsvenskan.

Och det är just rättsmaskinens kostnader för det skattetyngda folket som bekymrar Lars Danred. — Undrar hur mycket detta kostar skattebetalarna, frågar han sig enligt tidningen.

Om Lars Danred skattar i dag som han gjorde taxeringsåret 1982 så kostar det knappast honom själv något. Då tjänade den omtänksamme krögaren 512 923 kr. I slutlig skatt betalade han 223 (tvåhundra-tjugotre) kr. Eller 0,04 procent om man så vill. Av de 40 personer skrivna i Lund som 1982 tjänade en halv miljon eller mer var det bara en enda som betalade mindre skatt i förhållande till inkomsten än Lars Danred, och det var Gunnar Brime. Han tjänade nämligen 926 145 kr och betalade i slutlig skatt 323 kr. Eller 0,03 procent. Men i reella tal är Lars Danred värst av de 40 med sina 223 kr.

Det är generöst av Lars Danred att fundera och bekymra sig över skattebetalarnas betryckta skara och statens helt onödiga utgifter. De senare skulle kanske kunna bemötas med ökade inkomster — en helt annan, men väl så intressant tankenöt för krögaren att fundera vidare på.

Det är kanske inte tjuvåkning — en just på ågen som är skattebetalarnas stora problem.

Peter Lange
Grupp 5

Kungen och jag

Att de borgerliga partierna i Lund kraftigt vill försämra servicen till kommunens invånare genom att skära ner utgifterna är ingen hemlighet. I många nämnder gick de dock på pumpen, men det försökte de ta igen i budgetberedningen, där de hade egen majoritet. Särskilt hårt gick de fram i den sociala sektorn.

Däremot var de beredda att satsa 200 000 på att låta kommunfullmäktiges ordförande bjuda en del kungligheter på middag i samband med Kattes 900-årsjubileum. Per-Håkan Ohlsson har agerat minst sagt självständigt i den här frågan. Att döma av ett PM, som han lämnade till kommunstyrelsens ledamöter i augusti, har han gjort sitt bästa för att binda upp kommunen till en del arrangemang. Vi hade gärna publicerat skrivelsen i sin helhet men får av utrymmesskal nöja oss med ett par citat: "Biskop P-O Ahrén och jag gjorde en förfrågan till det svenska kungaparet, om de kunde

tänkas delta i någon del av jubileumsfirandet och om det var möjligt att kunna inbjuda även den danska drottningen. Det underhandssvar vi fick var positivt." ... tillskrev biskopen, rektor och jag /den danska/ drottningen, som svarade positivt."

Vilka han tänkte bjuda utöver kungligheter framgår inte. Vi misstänker, att ingen har gjort några större ansträngningar för att försöka spåra upp och ta underhandskontakter med ättlingar till de skånska bönder, som med sitt arbete fick stå för fiolerna. Det var nämligen frukterna av dessa feodalbönders arbete, som kungamaktens donerade till kyrkan så att skolan kunde grundas.

En liten knapp på näsan fick boktryckare Ohlsson i alla fall av kommunstyrelsen, som beslutade föreslå anslaget nerskuret till 50 000. Vpk och mp ville stryka det helt.

LS

Från djurens värld

SAP och kollektivanslutningen

VPK är emot kollektivanslutning i allmänhet och till ett parti i synnerhet. Frågan har stötts och blötts inom arbetarrörelsen i flera decennier både mellan VPK och SAP, och inom SAP. Tyvärr var inte heller denna SAP-kongress kapabel att ta avstånd från kollektivanslutning till partier.

Det är synd att man lämnar en sådan blotta till borgarna att angripa, eller som Sträng sa 'dra ner byxorna och lämna rumpen bar' när det gällde att förståtliga affärsbankerna vid en SAP-kongress för ett antal år sedan. Samtidigt talar sossarna sig varma för en demokratisk socialism. Ingår kollektivanslutning som den demokratiska delen i socialdemokratins syn på demokratisk socialism?

Är tanken den att ansluta hela svenska folket kollektivt till SAP?

För socialdemokraterna verkar inte frågan vara av principiell natur, utan endast och allenast en ekonomisk realitet.

I söndagens Arbetet gör sig Röde Orm lustig över att en företagargrupp, Bulltofta Segevångs Företagargrupp, kollektivt anslutit sina medlemmar till ett utbildningsprogram utan att några medlemmar protesterade. Av detta drar Röde Orm slutsatsen att borgarna inte har något emot kollektivanslutning som princip, utan bara vill åt arbetarrörelsen. Må så vara, för naturligtvis tar borgarna alla chanser de kan få för att klämma åt arbetarrörelsen. Men bara för att borgarna är odemokratiska (vilket vi redan vet), så är inte det något försvar för att SAP också måste agera odemokratiskt. I denna speciella fråga finns det både för- och nackdelar med en lag mot anslutningen, men hur denna utformas är en diskussionsfråga. Själva är sossarna tydligen nöjda med sakernas tillstånd, även om en och en annan försöker upphöja sin röst ur ledet.

Kommunalpolitik upphör aldrig att förbrylla. Just när man tycker sig ha uppfattat de rena klara linjerna, kommer nya bisarra detaljer fram. Övåntade koalitioner bildas och slår till med full kraft för att strax därefter upplösas och formeras till nya. Osjälviskt arbete för alla invånare bästa blandas med märkliga egotrippar och hämsynslös intressepolitik. Till slut står den kommunalpolitiska analytikern där och bara gapar förundrat, med spillorna av analysapparaten i en hög vid fötterna.

Till de ärligen återkommande frågorna i kommunfullmäktige i Lund står kommunala anslag till djursjukhuset Dynan. Det blir alltid rejäla anslag, det är bara Vpk som är emot. Sjukhuset låg förr ute i Dalby, men sen sålde ägaren-veterinären fastigheten till kommunen (och kammar hem en hemsk massa pengar inkl div stillståndsbidrag) och byggde nytt på industriområdet ute på väster. Nu är det dags för en ny begäran om anslag och till denna har Dynans innehavare fogat en skildring av invigningen av de nya lokalerna, som en sorts dokumentation om att de kommunala anslagen kommer till god användning, får man förmoda. Jag citerar:

"Invigningen på pingstafton 1983 förrättades i närvaro av 300 gäster av kommunfullmäktiges vice ordförande Arne Annmo med högtidstal, klippning av det blågula bandet och visning av de just färdigställda lokalerna. Studentorkestern Bleckhornen spelade och markerade stundens högtidlighet. Dagen avslutades med festmiddag på Grand Hotell med 150 inbjudna gäster. Där representerades kommunstyrelsen i Lund av kommunalråden Nils-Arne Andersson, Lennart Ryde och Birger Rehn samt av Ebba Lyttkens. Kommunens tjänstemän representerades av fastighetschefen Rune Linder och stadsarkitekten Agneta Staaf. Lunds Universitet representerades av f prorrektor Hampus Lyttkens samt universitetsdirektören Sverker Oredsson. Veterinärkåren representerades av ett flertal djursjukhuschefer, däri-

bland djursjukhusföreningens ordförande Harry Pettersson, länsveterinärerna av Lars Lund och distriktsveterinärerna av K G Wessman. Veterinärförbundets ordförande var förhindrad att närvara men den fackliga representationen skedde genom tandläkarförbundets ordförande Runo Cronströms försorg. Middagen avslutades med dans till Bleckhornens toner. En studentbalett rev ned massor av applåder."

Man undrar förstås om festmåltiden var vegetarisk, men det är kanske en malplacerad ironi. Medge att den lilla stadens liv och politik speglas fint i denna berättelse, och visst kunde allt ha utspelat sig för 100 år sen. Namnen hade varit andra men funktionerna de samma bland alla dessa före-

trädare för allt vad som är anständigt och betydelsefullt i Lund.

En försiktig kalkyl tyder på att djursjukhuset spenderade huvuddelen av det årets kommunala anslag på invigningsfesten. Det finns de som skulle kalla detta ekonomiskt oklokt, men jag tror det är en felaktig bedömning – det var nog väl använda pengar. Årets borgerliga budgetförslag är givetvis präglad av de svåra tiderna – det ekonomiska läget är pressat och stor återhållsamhet är av nöden. Dock har det varit möjligt att reservera 100 000 till sjukhuset, baserat på en subventionering på 30 kr per patient (heter det så?), och eftersom Miljöpartiet åter lär ställa sig positivt blir det nog så.

SH

Dubiös donation

Nu har Crafoordska fonden delat ut 22 miljoner till byggandet av ekonomiskt centrum i Lund. Det lär vara Sveriges största donation hittills. Malmötidningarnas lundaside har därvid utbrustit i vördnadsfulla reportage.

VB, som omfattar den marxiska arbetsvärdeleären, vill i all enkelhet påpeka:

1. Holger Crafoord kan rimligen inte ha gnetat ihop 22 miljoner på egen hand, hur mycket övertid han än må ha jobbat.

2. Nej, den alldeles övervägan-

de delen av pengarna torde ha gnetats ihop av de anställda på Gambio, Tetra Pak m fl företag där Crafoord ägt aktier.

3. Det är inte alldeles säkert att arbetarna och övriga anställda på dessa företag, om de hade fått bestämma, skulle ha valt att lägga 22 miljoner på att göra det trevligare för blivande företagsledare m fl ekonomistuderande.

För övrigt anser vi att det inte ska byggas något hus alls i den vackra fruktträdgården vid Tunavägen.

Lärdomens Lund

Med buller och bång presenterades häromvekan professor emeritus Carl Fehrman nya bok om universitetets historia "Lärdomens Lund".

Universitetets historia är dess professorers, frestas man utbrista efter genomläsning. Fehrman har uttalade ambitioner att följa universitetets "idehistoria" och att sätta in professorerna i sitt tidsammanhang. Men han genomför inte detta konsekvent. Helhetsintrycket blir alltför mycket personhistoria – i början i form av utförliga porträtt, på slutet splittrat i ivernt att få med utvecklingen inom alla ämnen.

Men visst är boken en guldgruva för den lundahistoriskt intresserade. Väl illustrerad är den också, och den har en utförlig litteraturlista över all möjlig lundalitteratur.

Stor bock i kanten sätter jag dock för skildringen av händelserna på 60-talet. Här har Fehrman uppenbarligen inte tillräcklig distans. Jag tycker att han borde hålla sig för god för att antyda att studentrevolten nådde Lund "genom fjärrstyrning", att kalla översättningar av Marx och Althusser för "68 års generations heliga skrifter" osv. Fehrman är emellertid i gott sällskap, Ragnar Blomqvist håller ungefär samma ton i sin annars förträffliga "Lunds historia".

Det är väl nu helt enkelt dags att den forna studentvänsterns medlemmar fattar pennan och skriver sin version. Vi får inte överlåta historieskrivningen till borgarna. Vem börjar?

i.

Traditionens makt

Sverige är det OECD-land som har störst andel yrkesarbetande kvinnor. Över 70% av kvinnor i arbetsför ålder förvärvsarbetar. Samtidigt har vi den mest könssegrigerade arbetsmarknaden. Män väljer bland 300 yrken och kvinnor bland 25-30.

Evy Gunnarssons utgångspunkt var att den könsbundna arbetsdelningen är yttersta förutsättningen för kvinnoförtrycket på arbetsmarknaden och att kapitalismen har utformats på denna grund. Den patriarkala strukturen är sammanväxt med den kapitalistiska och det är inte alltid möjligt att skilja dem åt.

Män arbetar i produktion och kvinnor i reproduktion, grovt sett. Det reproduktiva arbetet har i det kapitalistiska industrisamhället värderats lägre eller inte alls då det till skillnad från den resultatnriktade produktionen inte låter sig mätas och regleras. Denna skillnad mellan produktivt och reproduktivt arbete är en springande punkt.

Den reproduktiva offentliga sektorn består till 65% av kvinnor medan andelen kvinnor i den privata har hållit sig på en konstant tredjedel. Drygt hälften av LO-kvinnorna finns i den samhällsrelaterade sektorn men bara 20% av LO-männen. När det gäller industriarbetare i det privata näringslivet är det tvärtom. Förhållandena av-

speglar sig i kvinno- respektive mandominerade fack. Kommunalarbetarförbundet har 80% kvinnor medan Metall har 17%.

Tudelning inom produktionen

Förutom tudelningen mellan produktivt och reproduktivt arbete analyserade Evy en könsbunden arbetsdelning inom produktionen. Männerna dominerar stålindustrin och kvinnor textil. Här kan nämnas att staten satsade tre gånger mer på att rädda varven än på teko. I de mansdominerade branscherna där kvinnor gjort inbrytningar har det inte varit i manliga yrken. Tag elektronikindustrin som exempel där de lågkvalificerade tempojobben sköts av kvinnor.

När arbetsprocessen förändras ersätts yrkesskickliga män med korttidsutbildade kvinnor som ersätts med datorer. Elektroniken gör det möjligt att använda utbildad arbetskraft som snabbt kan lära sig att löda ihop elektroniska byggbitar. Detta brukar bli kvinnojobb oavsett om det sker i

Om detta talade Evy Gunnarsson, forskare på Arbetslivscentrum, på ett möte i lördags som VPK-distriktets kvinnopolitiska grupp hade inbjudit till. Efter talet blev det gruppdiskussioner utifrån deltagarnas personliga erfarenheter.

Sverige eller flyttas utomlands. Blir tillverkningen kvar i Sverige försöker man pressa lönerna för att arbetet är okvalificerat. Samtidigt blir det kvalificerade nya arbeten men mycket färre än de som försvinner. Det är jobb som gäller styrning, kontroll och reparation och som av tradition oftast går till män.

Samma yrke

Till och med är det så att när män och kvinnor finns inom samma yrke bestämmer könet arbetsuppgifterna. Kvinnor säljer konsumtionsvaror och män kapitalvaror. Kvinnliga läkare arbetar oftare inom långvård medan kirurgerna med hög prestige nästan alltid är män. Observera hur i båda exemplen mäns arbete är något som syns till skillnad från kvinnors.

Men det finns mer som skiljer mans- och kvinnoarbete åt. Ansvaret för hemarbete och barn leder till att hälften av alla lönearbetande kvinnor arbetar deltid, 80% av dessa kan föras till arbetarklassen, medan resten är kontorister, lärare, sjuksköterskor. Med

deltidsarbete följer låg lön, oekväm arbetstid och färre sociala förmåner.

Gammalt mönster

När kvinnorna strömmade in i den offentliga sektorn var det till en organisation som redan var färdig, utbildad efter det produktiva lönearbetets krav. Likadant är det med den fackliga organisationen. Den har utarbetats av män utan hänsyn till behov inom reproduktionen.

Svårigheten att reglera arbetet inom vården visar problematiken i blyxtbelysning. Antingen får den vårdande förhålla sig gentemot patienten eller mot facket när det gäller liv och känslor. Och den som vill göra karriär måste låta en del av sin lyhördhet för andras behov gå förlorad, vilket är mest konfliktfyllt för kvinnor.

På område efter område visade Evy Gunnarsson hur tudelningen mellan manliga och kvinnliga jobb slår och att kvinnor förlorar så länge omedvetenheten får råda.

KG

Dagar och nätter på Ariman

"Det är som på 50-talet", sade min vän basuntrumpetaren. Kanske syftade han på musiken där Now's the Time följdes av Billie's Bounce som följdes av Yardbird Suite, osv. Eller på det Seineartade hos kaféet.

Att hela Ariman är en enda scen förstår man snart. Många klädvarianter existens hade man ingen aning om. Avsked och möten utspelas precis som på teatern. För säkerhets skull markerades det av saxofonisten, som mestadels satt vid vårt bord och spelade. En del typer ser ju bra svåra ut förstås, men frågar man, får man svar. Ett svar jag fick var att den fine gitaristen i Arimans Jazzband är bördig från Italien, nu boende hos sin svenska flicka. Musiken var inte världens bästa, men absolut världens bästa på Ariman den lördan. Och så är det ju alltid. Levande är bäst. Men nog fick musiken kämpa för livet och oftast var det akustiskt målfoto musik-konversa-

tion.

Salamander, en trio från Göteborg, spelade tidigare i veckan på Ariman. De tog det säkra för det osäkra och spelade med kraftig förstärkning. Stundtals satt hela publiken med händerna för öronen. Det var med tvekan jag satte dit mina för den björnmusik som bjöds (alla låtar hette något med björn i) var dittills okänd för mig. Salamander (Cecilia Wennerström saxofl, Peter Sonntag elb, Vanja Holm tr) summerar dagens musik: intrikata teman som från modern noterad musik, rock-hanterad elbas utan rockens begränsningar och oförvägna Shannon Jacksontrummor, maximal intensitet. Detta serverades bokstavligen i knät på publiken.

Att se Cecilia Wennerström sätta an ett björntema med en galnings uttryck i ögonen och med fladdrande näsvingar - tack Ariman.

Pelle H

Södra Afrika vecka

Nästa vecka anordnas en Södra Afrikavecka i Lund. Bland arrangemangen märks en kultur- och informationsafton i Folkets Park fredagen den 26 oktober.

Zimbabwes ambassadör kommer att tala och Vpk och övriga politiska partier medverkar. En stor del av kvällen upptas av musik och dans med ett stort antal musikgrupper i elden: Afrotiambu, som spelar och dansar afrikansk folkdans, Bittefuneral, BFB-Band, Montevideo Group (Fd Conga 4), Ronny Karlsson and Boffu Boffu Band samt Bag of Rhytm.

Forum jubilerar

Forum för kvinnliga forskare firar dubbelt jubileum nu på lördag, dels 6 år som förening och dels 1 år som institution på universitetet. Detta tilldrar sig i Hörsalen Palaestra mellan kl 9.30 och 17 och man kan då lyssna till föredrag som:

'Jämställdhetslagen i praktiken' av Louise Petersson kl 11.30 'Vi och dom - om sexualiteten som organisationsprincip' av Karin Widerberg kl 14

'Juridik och kvinnoperspektiv' av Lotta Westerhäll-Gisselsson kl 16

KHF: Deputeradearbetet meningslöst

KHF, Vpks högskoleförbund, har i år bestämt sig för att inte ställa upp i valet till Lunds Universitets Studentkår som äger rum i november - vare sig som eget parti eller i någon form av valsamverkan. Fungerade inte samarbetet i Alternativ -83 - det vänsterparti som KHF ingick i vid förra årets kärval?

Jodå, det har fungerat mycket bra. Vårt beslut har inget med Alternativ -83 att göra.

Ansvar vi inte att studentkåren har någon betydelse? Jo visst har den det - den är ju de studerandes intresseorganisation och skulle som sådan kunna fylla en viktig roll i kampen mot nedskärningarna av den högre utbildningen och forskningen, mot försämringarna av de studerandes sociala och ekonomiska situation, för en radikaliserad utbildning och en levande kulturell, intellektuell och politisk studiemiljö.

Delvis grundar sig vårt beslut på en kritik mot kåren så som den fungerar idag. Fyra av fem studenter anser det inte mödan värt att rösta i kärvalet överhuvudtaget. En överväldigande majoritet av de studerande ser alltså inte studentkåren som något som berör deras vardag, inte som "sin" organisation - vilket vi har full förståelse för. Deputeradearbetet fungerar idag som en dold disciplinering av politiskt arbete, där mötesteknik snabbt kväver debatten och innehållet närmast liknas vid en godnattsaga; orgier i studentbyråkrati, vildsinta debatter om hur många

poster och tjänster karriärpolitiska skall ha till sitt förfogande, tillsättandet av otaliga utredningar, utseende av standardbärare och deras ersättare etc. etc.

Eftersom deputeradearbetet, såsom det fungerar idag, kräver väldigt mycket arbete i förhållande till vad det ger och eftersom möjligheterna att bedriva ett meningsfullt oppositionsarbete på kåren är mycket små väljer vi i år att satsa på andra former av politiskt arbete.

Politiskt arbete på högskolan kan bedrivas på många sätt - att sitta med i studentkårens deputerade är bara ett. Att delta i kårens utbildningsbevakning, dvs att tillsammans med andra studerande på samma institution, linje eller sektor arbeta för att förändra utbildningens innehåll, resursernas fördelning inom universitetet, påverka tjänstetillsättningar och vilka lärare som ska undervisa är ett annat. Ett tredje är att ordna föreläsningar, möten och studiecirkel kring aktuella politiska frågor.

I fortsättningen kommer vi i KHF enbart att arbeta utomparlamentariskt men för den skull inte sluta bry oss om vad som nänder på kåren. Vi kommer också som enskilda studenter arbeta inom kårens utbildningsbevakning i institutionsråd, linjeråd mm. Slutligen kommer vi som tidigare koppla ihop vårt arbete på högskolan med allmänt politiskt arbete för ett socialistiskt Sverige.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer Postadress

ÖPPNA LANDSKAP

Vädret var vackert i veckan så Gustaf och jag gjorde en höstutflykt till Romeleåsen. Lövens alla färger skimrade i solen.

– Titta, så plötsligt Gustaf entusiastiskt, på boken där! Bladen i toppen har liksom krympt och krullar ihop sej. Det måste vara skogsdöden som har nått även till Lunds kommun!

– Du har säkert rätt, svarade jag betryckt. Jag såg ju i tidningen en rapport från Tyskland om att också lövträden har börjat få ohjälpliga skador, fast jag trodde att vi häruppe var förskonade än så länge.

– Å, det kan gå fort som fan, sa Gustaf och var riktigt uppsluppen.

– Är du inte klok, undrade jag. Vad låter du så glad för?

– Tänk dej, sa Gustaf, om fem eller tio år. Då står det ingen skog därborta och skymmer. Då får vi fri sikt ända bort mot Tomelilla. Jag trivs bäst i öppna landskap, och då får jag mitt lystmäte.

– Jag tycker det är rusktigt, sa jag och ryste.

– Nu ska du inte vara blödig och ohistorisk, sa Gustaf. Du minns väl vad Ehrensvärd sa på sjuttonhundralet. Det gives inget himlabryn sällare än Skånes, sa han. Och hur såg Skåne ut då? Jo, vackra och böljande hedar och fälader utan träd, bara lite buskar som fäna höll efter effektivt. Har du sett vilket ljus det är i Ehrensvärds teckningar? Så vill jag se Skåne igen, och om fem eller tio år får jag göra det.

– Men, sa jag, fotosyntesen och syret och livet på jorden . . .

– Trams, sa Gustaf. Nog för att folk dog som flugor ibland på sjuttonhundralet, men inte var det av syrebrist. Låt oss ställa oss mot all den jämmar som vi kommer att få höra de närmaste åren.

– Det kommer att bli ett väldigt liv, sa jag. Opinionsen blir jättestark. Se på vad som händer i Västtyskland där de gröna ökar i val efter val. Så blir det här också, och efter valet 1994 blir Per Gahrton statsminister.

Det glada flinet försvann med ens från Gustafs ansikte.

– Tror . . . tror du verkligen att det kan gå så djävligt, stammade han.

– Jag är döds säker, försäkrade jag.

VB, 4 oktober och retoriken

VBs bevakning av fjärdeoktobermanifestationerna i Lund är minst sagt lite märklig. I en stor förstasidesartikel refereras ingående direktörernas möte i idrotts-hallen. Vi får träffa hela galleriet av välkända direktörer från när och fjärran. Deras åsikter liksom deras ansikten är kända sedan länge och sköljer över oss dagligen i massmedierna. Ändå får denna massmedieuppumpade happening en tämligen ingående uppmärksamhet i VB. Artikeln är egentligen bra, men blir märklig sedd i perspektivet av signaturen Mjaus mötesreferat från Stortorget och den ledarartikel som VB-redaktionen står för.

Vid beskrivningen av mötet på Stortorget är det verkligen inte fråga om referat eller beskrivning av talarna. Inte ens namnet på talarna. Hela mötet avfärdas med "regnigt, sorglig manifestation och tom retorik" och så på slutet ett något malplacerat Shakespearecitats. Jag tycker uppriktigt sagt att signaturen Mjau kan ta sina citat och . . .

VBs läsare borde ha rätt till lite vanlig journalistik. I stället får dom citat från en brodermördare (låt vara i Hagbergs översättning).

Tre retorier framträdde. Först kom Rolf Nilson och höll ett inspirerat anförande i sin vanliga effektiva stil. Sen kom Anton Flink från APK och körde hårt med gangsters, maffia och påslädda horor. Vi som arrangerat mötet hade inte gått igenom talen i förväg och APK får själva svara för sin del. Hase Karlsson från KPMLr höll också ett effektivt, sakligt och agitatoriskt helt suveränt tal. Var fanns den tommare retoriken i det Rolf Nilson och Hase Karlsson sade på torget? Och var fanns den tommare retoriken i det protestuttalande som jobbarna på Alfa-Laval hade antagit eller den resolutionstext som (på förslag av Vpk Lund) antogs av mötet.

Och var fanns VB. Var ni överhuvudtaget där? Om ni hör av er ska jag försöka fixa fram talen och uttalandena, så får vi titta på retoriken.

Ledarartikeln är också ett märkligt stycke. I den kallelse som gick ut (ca 10 000 flygblad) betonas just 4 oktobers karaktär av klasspolitisk manifestation riktad "mot de centrala värdena i den borgerliga demokratin".

Eftertänksamt tog Gustaf upp kikaren och tittade mot boktoppen. Så skyntade jag ett svagt leende igen.

– Du, sa han, det var ljuset som gjorde att jag tog miste. Boken är alldeles frisk, den klarar sej. Liksom vi.

Grr

Detta hade t o m vi klart för oss. Kallelsen gick ut till alla progressiva krafter i Lund som var villiga att ställa upp till försvar för dessa värden. Men vilka är förutsättningarna i dagens Sverige att rida spår mot högerkrafterna? Vi gjorde den bedömningen att den gamla vänstern var det enda möjliga alternativet sedan socialdemokraterna som vanligt hade dragit sig tillbaka och stoppat huvudet i busken. Skulle vi inbjuda de borgerliga partierna, miljöpartiet eller vad? Tala ur skägget, kära VB-redaktion. Av ledarartikeln att döma var ni emot manifestationen redan på förhand. Den som läser de närmast föregående numren får annars intrycket att ni var tämligen mycket för den. Med glada tillrop uppmanar ni era läsare att skynda till demonstrationen. Läser ni inte vad ni själva skriver eller är bristen på kontinuitet i det redaktionella arbetet så tydligt?

Vi som var närvarande på torget var givetvis besvikna över att bara ca 200 hade hörsammat kallelsen. Men sorgligt var det inte och stämningen var såvitt jag kunde se och höra god. Den enda karaktäristiken jag kan instämma i är att det var regnigt. Nästa år hyr vi Grand och sätter smoking på talarna, så kanske t o m VBs utsända kan få sig något till livs.

Lars Bengtsson

En retor

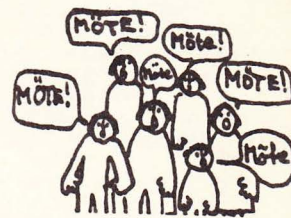
"Var fanns VB?" frågar insändarskribenten. På det kan vi bara svara att VB finns överallt där det finns en skrivkundig kommunist, ja t ex en sådan som insändarskribenten. Svar på alla andra frågor kommer nästa vecka.

Red

VPK i radio

På måndag 22 oktober är det VPK:s tur att stå för närradiosändningen kl 17.30-18.00. Vi kommer bl a att ta upp frågan om kommunaldelsnämnder (KDN) som blir aktuellt i Lund om drygt ett år. Tarcisio Bommarco berättar om hur VPK vill stärka den kommunala demokratin. Vi spelar också musik av och med Lars-Åke Mikaelsson och Britt-Marie Johansson.

Lyssna på VPK i Lunds närradio fjärde måndagen i varje månad! 99.1 MHz kl 17.30.

RÄTTELSE TILL IB Invandrar-konferensen annonserad till den 13/10 ska i stället äga rum den 17/11. . . . (C Lentz)

NICARAGUA Joachim Lentz visar rykande färska bilder från Nicaragua och berättar därtill. Ons 24.10 kl 19 på KU-lokalen, förstas. Fika erbjudes. Välkomna.

"EN KOMMUNISTISK STRATEGI I SVERIGE" Varvsarbetaren Tomas Johansson från SKP-Malmö Ons 24.10 kl 19. Medeltidssalen, Folkets Hus. Arr SKP

BLÅSORKESTERN. Lö 20.10 kl 12.30 Stortorget. Spel för Olle & Anita, nr 42, 47 och 83. Sö 21.10 kl 19 Palaestra, nr 82 och 93. Glöm inte Idaröd 10-11.11!

VPK IF: Träning fotboll och volley på Lerbäcksskolan Lö 20.10 kl 16-18.

VECKOBLADET

VECKANS REDAKTION Karin Blom, Anders Emilson och Lars Nilsson.

KONTAKTREDAKTÖR FÖR NÄSTA VECKAS NUMMER: Lars Nilsson 14 96 14